Otrdiena, 2014. gada 4. februāra

P7_TA(2014)0063

Negodīgas komercprakses direktīvas īstenošana

Eiropas Parlamenta 2014. gada 4. februāra rezolūcija par Direktīvas 2005/29/EK (Negodīgas komercprakses direktīvas) īstenošanu (2013/2116(INI))

(2017/C 093/05)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīvu 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem ("Negodīgas komercprakses direktīva") ([1]),

— ņemot vērā Komisijas ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai "Pirmais ziņojums par to, kā tiek piemērota direktīva, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi" (COM(2013)0139),

— ņemot vērā Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai "Par Negodīgas komercprakses direktīvas piemērošanu" (COM(2013)0138),

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 27. oktobra Regulu (EK) Nr. 2006/2004 par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbildīgas par tiesību aktu īstenošanu patērētāju tiesību aizsardzības jomā ("Regula par sadarbību patērētāju tiesību aizsardzības jomā") ([2]),

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 19. maija Direktīvu 98/27/EK par aizliegumiem saistībā ar patērētāju interešu aizsardzību ([3]),

— ņemot vērā 2009. gada 13. janvāra rezolūciju par Direktīvas 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem, un Direktīvas 2006/114/EK par maldinošu un salīdzinošu reklāmu transponēšanu, īstenošanu un piemērošanu ([4]),

— ņemot vērā 2010. gada 15. decembra rezolūciju par reklāmas ietekmi uz patērētāju uzvedību ([5]) un tai sekojošo Komisijas atbildi, kas pieņemta 2011. gada 30. martā,

— ņemot vērā pētījumu "Negodīgas komercprakses direktīvas (Direktīvas 2005/29/EK) un Maldinošas un salīdzinošas reklāmas direktīvas (Direktīva 2006/114/EK) transponēšana un piemērošana", kas veikts pēc Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas pieprasījuma ([6]),

— ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,

— ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas ziņojumu, kā arī Juridiskās komitejas atzinumu (A7–0474/2013),

A. tā kā patēriņš ir viens no būtiskiem izaugsmes veicinātājiem Eiropas Savienībā un tā kā šā iemesla dēļ patērētājiem ir būtiska nozīme Eiropas Savienības ekonomikā;

B. tā kā patērētāju un viņu tiesību aizsardzība ir viena no Savienības pamatvērtībām;

C. tā kā Direktīva 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi, Eiropas Savienībā ir galvenais likumdošanas instruments, ar kuru reglamentē maldinošu reklāmu un citu veidu negodīgu praksi darījumos starp uzņēmumiem un patērētājiem;

([1]) OV L 149, 11.6.2005., 22. lpp.
([2]) OV L 364, 9.12.2004., 1. lpp.
([3]) OV L 166, 11.6.1998., 51. lpp.
([4]) OV C 46 E, 24.2.2010., 26. lpp.
([5]) OV C 169 E, 15.6.2012., 58. lpp.
([6]) IP/A/IMCO/NT/2008-16.

Otrdiena, 2014. gada 4. februāra

D. tā kā ar "vienotā tirgus" normu direktīvā ir paredzēts nodrošināt patērētāju augstu aizsardzības līmeni visā Eiropas Savienībā un paaugstināt viņu uzticību vienotajam tirgum, vienlaikus garantējot uzņēmumiem lielu juridisko noteiktību, kā arī pārrobežu tirdzniecības šķēršļu samazinājumu;

E. tā kā attiecībā uz Direktīvas 2005/29/EK piemērošanu dalībvalstīs ir vērojamas būtiskas atšķirības;

F. tā kā pagaidu atbrīvojumi, kas ļāva dalībvalstīm arī turpmāk piemērot valsts noteikumus, kuri ir stingrāki un ar kuriem paredzēti lielāki ierobežojumi, nekā noteikts šajā direktīvā, un ar kuriem īsteno citos Savienības likumdošanas instrumentos iekļautas minimālās saskaņošanas normas, zaudēja spēku 2013. gada 12. jūnijā;

G. tā kā dalībvalstis, kuras to vēlas, var brīvi piemērot direktīvu arī uzņēmumu savstarpējā attiecībām un tā kā līdz šim šādu iespēju ir izvēlējušās tikai četras dalībvalstis;

H. tā kā Komisija ir paziņojusi, ka tā tuvākajā nākotnē ierosinās veikt Direktīvas 2006/114/EK par maldinošu un salīdzinošu reklāmu pārskatīšanu — galvenokārt attiecībā uz uzņēmumu savstarpējām attiecībām;

I. tā kā digitālās ekonomikas un tās tehnoloģiju lietojuma attīstība ir krasi izmainījusi iepirkšanās paradumus un veidu, kādā uzņēmumi reklamē un pārdod preces un pakalpojumus;

J. tā kā atsevišķi uzņēmumi, jo īpaši mazākie uzņēmumi, kā arī daudzi patērētāji joprojām nav pietiekami informēti par patērētāju tiesībām Eiropā;

K. tā kā ir jāstiprina patērētāju organizāciju nozīme un tām jārada priekšnoteikumi pilnveidot savas spējas,

1. uzsver ar direktīvu ieviestā regulējuma efektivitāti un tā nozīmi attiecībā uz patērētāju un tirgotāju uzticības vairošanu darījumiem iekšējā tirgū, jo īpaši pārrobežu darījumiem, kā arī attiecībā uz lielākas juridiskās noteiktības garantēšanu uzņēmumiem un palīdzību, Savienībā stiprinot patērētāju aizsardzību; atgādina, ka atšķirīga direktīvas piemērošana apdraud direktīvas efektivitāti;

2. pauž nožēlu, ka, neskatoties uz Direktīvas 2006/114/EK noteikumiem, kas paredzēti, lai apkarotu maldinošas reklāmas praksi uzņēmumu savstarpējās attiecībās, joprojām tiek izmantoti daži šādas prakses paņēmieni, piemēram, krāpšana saistībā ar reklāmas ievietošanu uzziņu krājumos; pieņem zināšanai Komisijas ieceri tuvākajā nākotnē ierosināt grozījumus Direktīvā 2006/114/EK, galvenokārt uzlabojot uzņēmumu savstarpējo attiecību regulējumu, lai efektīvāk apkarotu minēto praksi; uzskata, ka Komisija šajā saistībā varētu apsvērt tāda "melnā saraksta" nozīmi, ar kuru Direktīvā 2006/114/EK varētu uzskaitīt konkrētus tirdzniecības paņēmienus, kas jebkādos uzņēmumu savstarpējo attiecību veidos ir uzskatāmi par negodīgiem — līdzīgi, kā jau ir noteikts Direktīvā 2005/29/EK; tomēr neuzskata, ka tuvākajā nākotnē būtu vēlams paplašināt Direktīvas 2005/29/EK, kas attiecas uz attiecībām starp uzņēmumiem un patērētājiem, piemērošanas jomu, iekļaujot tajā jautājumu par uzņēmumu savstarpējo attiecību negodīgu praksi;

3. prasa Komisijai precizēt Direktīvas 2005/29/EK un Direktīvas 2006/114/EK savstarpējo sakarību, lai visiem Savienības ekonomikas dalībniekiem, jo īpaši patērētājiem un MVU, nodrošinātu augsta līmeņa aizsardzību pret krāpniecisku vai negodīgu praksi, tādējādi vienotajā tirgū stiprinot uzticību;

4. uzskata, ka nekustamā īpašuma un finanšu pakalpojumu nozarēm noteiktie atbrīvojumi ir pamatoti un ka tie ir jāsaglabā;

5. uzskata, ka I pielikumā iekļautā "melnā saraksta" paplašināšana šajā posmā nebūtu pareiza; tomēr nolūkā izvērtēt iespēju veikt šādu paplašināšanu nākotnē, prasa, lai Komisija sagatavotu sarakstu, kurā būtu apkopota prakse, ko valsts iestādes saskaņā ar direktīvas galvenajiem principiem ir atzinušas par negodīgu;

6. konstatē, ka atsevišķos patērētāju un uzņēmumu darījumu veidos, piemēram, pārdodot tālāk produktu tirgotājam, patērētāji var ciest negodīgas tirdzniecības prakses dēļ; aicina Komisiju izmeklēt šāda veida problēmas un vajadzības gadījumā atrast konkrētus un praktiskus risinājumus, kuri cita starpā varētu būt arī Direktīvas 2005/29/EK par negodīgu komercpraksi noteikumu elastīgāka interpretācija un kurus varētu izskaidrot Komisijas pamatnostādnēs par minētās direktīvas piemērošanu;

7. atgādina, ka ar 2013. gada 12. jūniju dalībvalstis vairs nedrīkst piemērot pagaidu atbrīvojumu noteikumus, kas bija piemērojami līdz minētajam datumam; šā iemesla dēļ aicina dalībvalstis pēc iespējas ātrāk izpildīt direktīvas noteikumus; tajā pat laikā aicina Komisiju veikt izpēti par direktīvas transponēšanas veidu dalībvalstīs, jo īpaši attiecībā uz I pielikumā neiekļautiem valstu aizliegumiem, un divu gadu laikā Parlamentam un Padomei iesniegt jaunu visaptverošu ziņojumu par tās piemērošanu, kurā jo īpaši būtu veikta analīze par turpmākās saskaņošanas apmēru un Kopienas tiesību vienkāršošanu attiecībā uz patērētāju aizsardzību un būtu formulēti priekšlikumi par visiem pasākumiem, kas būtu jānosaka Kopienas līmenī, lai nodrošinātu patērētāju augsta līmeņa aizsardzību arī turpmāk;

8. vēlreiz pauž viedokli par to, cik svarīga un absolūti obligāta ir direktīvas pilnīga un vienāda piemērošana un pareiza īstenošana dalībvalstīs, lai novērstu juridiska un funkcionāla rakstura neskaidrības no to uzņēmumu viedokļa, kas darbojas ārvalstīs; ar bažām konstatē, ka Komisijai 2011. un 2012. gadā attiecībā uz vairākām dalībvalstīm nācās izmantot *EU Pilot* apspriešanās sistēmu, jo tās direktīvu bija transponējušas nepareizi; aicina dalībvalstis ar visiem to rīcībā esošajiem līdzekļiem, jo īpaši nodrošinot pietiekami daudz resursu, atbalstīt izpildi valsts līmenī; uzsver būtisko nozīmi, kāda ir par šīs direktīvas īstenošanu atbildīgo valsts iestāžu sadarbības pastiprināšanai un publisko piemērotāju un citu ieinteresēto personu, jo īpaši patērētāju organizāciju, strukturāla dialoga izveidei;

9. konstatē, ka kopš direktīvas īstenošanas termiņa beigām 2007. gadā ir fiksēti daudzi gadījumi, kad dalībvalstis nepareizi īsteno vai piemēro galvenos noteikumus, jo īpaši attiecībā uz "melno sarakstu" par aizliegtajiem, maldinošajiem un agresīvajiem komerciālajiem paņēmieniem; tāpēc aicina Komisiju arī turpmāk rūpīgi uzraudzīt direktīvas piemērošanu un attiecīgā gadījumā atbilstoši Līgumam par Eiropas Savienības darbību vērsties tiesā pret dalībvalstīm, kas direktīvu neīsteno vai piemēro nepareizi; jo īpaši aicina Komisiju steidzami atrisināt visus nenoskaidrotos jautājumus attiecībā uz 2011. gadā sāktajām apspriedēm, vai nu pienākuma neizpildes procedūras izbeidzot, vai nu Eiropas Savienības Tiesā vēršoties ar prasību par pienākumu neizpildi;

10. atbalsta Komisijas vēlmi izveidot rādītāju sarakstu nolūkā novērtēt direktīvas īstenošanas dalībvalstīs mehānisma efektivitāti;

11. atzinīgi vērtē to, ka kopš direktīvas transponēšanas dalībvalstīs ir pieaudzis pārrobežu pirkumu skaits; tomēr atgādina, ka pastiprināta sadarbība un koordinācija starp Komisiju un valstu iestādēm ir ļoti svarīga, lai veicinātu praktiskās īstenošanas tuvināšanu un sniegtu ātru un efektīvu atbildi; norāda, ka īpaša uzmanība būtu jāpievērš tiešsaistē veiktu pārrobežu pirkumiem, jo īpaši gadījumos, kad cenu salīdzināšanas tīmekļa vietnēs nav skaidri atklāta tā tirgotāja identitāte, kuram attiecīgā vietne pieder;

12. vēlreiz pauž uzskatu par to, cik svarīga ir par šīs direktīvas piemērošanu atbildīgo valstu iestāžu pastiprināta sadarbība nolūkā panākt tās pilnīgu piemērošanu un pareizu īstenošanu dalībvalstīs; šajā sakarībā mudina Komisiju veikt padziļinātu pārbaudi attiecībā uz Regulas par sadarbību patērētāju tiesību aizsardzības jomā (SPTAJ regula) piemērošanas jomu, efektivitāti un darbības mehānismiem, jo tā bija apņēmusies to izdarīt līdz 2014. gada beigām; ņemot vērā iepriekš teikto, atzinīgi vērtē to, ka Komisija nesen ir uzsākusi sabiedrisko apspriešanu par šīs regulas pārskatīšanu un to, ka apspriešana notiek visās ES valodās; aicina iesaistītās ieinteresētās personas piedalīties šajā apspriešanā;

13. uzsver, cik noderīgas ir vērienīgās pārbaudes, kas veiktas saistībā ar SPTAJ regulu, un aicina Komisiju minētās pārbaudes izstrādāt un pastiprināt arī turpmāk un paplašināt to darbības jomu; aicina Komisiju apkopot iegūtos datus, kā arī izveidot sarakstu ar darbībām, ko Komisija un dalībvalstis veikušas pēc šīm pārbaudēm, un publiskot iegūtos secinājumus, vienlaikus ņemot vērā vajadzību nodrošināt tādas atsevišķas sensitīvas informācijas konfidencialitāti, ko izmanto tiesu procedūrās valstu līmenī; aicina Komisiju ziņot Parlamentam par saviem secinājumiem un arī turpmāk ierosināt papildu pasākumus, ja tas ir vajadzīgs, lai uzlabotu iekšējā tirgus darbību;

14. piekrīt, ka ir nepieciešami turpmāki centieni, lai stiprinātu Negodīgas komercprakses direktīvas izpildi attiecībā uz neaizsargātiem patērētājiem;

15. pauž bažas par izveidojušos interešu konfliktu un to, ka daži tirgotāji klientiem paredzētus atsauksmju instrumentus un cenu salīdzināšanas tīmekļa vietnes izmanto krāpnieciskā nolūkā; atzinīgi vērtē Komisijas lēmumu rast risinājumu, kā šādās platformās pieejamo informāciju padarīt patērētājiem saprotamāku;

Otrdiena, 2014. gada 4. februāra

16. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt pienācīgu Negodīgas komercprakses direktīvas piemērošanu, jo īpaši attiecībā uz maldinošu "slēpto" reklāmu internetā, kas izpaužas kā sociālajos tīklos, forumos vai emuāros publicēti komentāri, kurus it kā ir rakstījuši patērētāji, kaut arī patiesībā tie ir komerciāli vai reklāmas ziņojumi, kurus tieši vai netieši rada vai finansē ekonomikas dalībnieki; uzsver šādas prakses nelabvēlīgo ietekmi uz patērētāju uzticību un konkurences noteikumiem; aicina dalībvalstis veikt piemērotus pasākumus, lai turpmāk novērstu šādas prakses izplatīšanos, tostarp uzsākot informēšanas kampaņas nolūkā brīdināt patērētājus par šādiem "slēptās" reklāmas veidiem vai veicinot īpaši apmācītu tādu forumu novērotāju/moderatoru amata ieviešanu, kas brīdina par "slēptās" reklāmas bīstamību;

17. uzskata, ka, ņemot vērā reklāmas ātro izplatību tiešsaistē, ir jāizstrādā piemērota metode, lai uzraudzītu neaizsargāto personu grupu aizsardzību, jo īpaši nepilngadīgo personu aizsardzību, un pārraudzītu to, kā reklāmdevēji uzrunā šīs personas;

18. pauž nožēlu, ka, neskatoties uz spēkā esošajiem ES tiesību aktiem par aviopārvadājumu cenām un neraugoties uz vērienīgo pārbaudi, kas tika veikta 2007. gadā saskaņā ar SPTAJ regulu attiecībā uz tīmekļa vietnēm, kurās pārdod aviobiļetes, patērētāji šajā sfērā joprojām cieš daudzu maldinošu paņēmienu dēļ, piemēram, tāpēc, ka tādas obligātās izmaksas kā kredītkartes vai norēķinu kartes nodeva netiek iekļauta, ja biļetes tiek pirktas tiešsaistē; ir nobažījies par pieaugošo tādu sūdzību skaitu, kuras iesniedz pircēji, kas tiešsaistē pērk biļetes un kļūst par upuriem pārkāpumam, ko vispārēji apzīmē kā IP-izsekošanu, — paņēmienam, kura mērķis ir noskaidrot kādas personas veikto interneta apmeklējumu skaitu, izmantojot vienu IP-adresi, lai pēc tam mākslīgi palielinātu cenu atkarībā no intereses līmeņa, ko apliecina citas līdzīgas meklēšanas darbības; aicina Komisiju izmeklēt, cik bieži tiek lietots šis paņēmiens, kurš kropļo konkurenci un ir uzskatāms par lietotāju personas datu ļaunprātīgu izmantošanu, un vajadzības gadījumā ierosināt atbilstošu tiesisko regulējumu, lai aizsargātu lietotāju intereses;

19. uzskata, ka sankcijas, kas piemērotas direktīvas noteikumu neizpildes dēļ, nekad nedrīkstētu būt mazākas par labumu, kas gūts izmantojot tādu praksi, kas atzīta par negodīgu vai maldinošu; atgādina dalībvalstīm par direktīvas normu, ka sankcijām jābūt efektīvām, samērīgām un atturošām; prasa, lai Komisija apkopotu un analizētu datus par dalībvalstu piemērotiem sodiem un par īstenošanas sistēmu efektivitāti, jo īpaši no īstenošanas procedūru sarežģītības un ilguma viedokļa; aicina Komisiju Parlamentam sniegt šādas analīzes rezultātus;

20. atzinīgi vērtē Komisijas centienus palīdzēt dalībvalstīm direktīvas transponēšanā un piemērošanā;

21. atzinīgi vērtē Komisijas izveidotu datubāzi, kurā tiek reģistrēti valstu tiesību akti un judikatūra par negodīgu komercpraksi, un uzskata to par noderīgu instrumentu, lai papildinātu patērētājiem pieejamo informāciju; pauž nožēlu, ka tā ir pieejama tikai angļu valodā; prasa Komisijai pakāpeniski palielināt to valodu skaitu, kurās var iepazīties ar šajā datubāzē esošo informāciju, un veicināt tās atpazīstamību, jo īpaši uzņēmēju vidū; aicina Komisiju apsvērt iespēju izveidot arī papildu instrumentus, ar kuriem varētu labāk informēt MVU attiecībā uz negodīgu komercpraksi;

22. uzsver to, cik svarīgs ir pamatnostādņu dokuments, ko Komisija izstrādājusi, lai palīdzētu direktīvas piemērošanā; atzinīgi vērtē Komisijas ieceri veikt šā dokumenta pārskatīšanu līdz 2014. gadam; mudina Komisiju strādāt pārredzami, pārskatīšanas laikā rīkojot plašas apspriešanās ar ieinteresētajām personām; aicina Komisiju arī turpmāk šīs pamatnostādnes regulāri atjaunināt un precizēt; aicina dalībvalstis pēc iespējas ņemt vērā minēto pamatnostādņu dokumentu un apmainīties ar paraugpraksi par tā īstenošanu; aicina Komisiju iesniegt to interpretācijas un īstenošanas problēmu izvērtējumu, ar kurām dalībvalstu iestādes un ieinteresētās personas ir regulāri saskārušās, piemērojot šīs direktīvas noteikumus, lai varētu noteikt pamatnostādņu dokumenta aspektus, kuri ir jāuzlabo;

23. uzsver, ka šajā direktīvā noteiktais maksimālas saskaņošanas princips paredz to, ka valstu tiesību aktos nevar noteikt stingrākus noteikumus, nekā paredzēts šajā direktīvā; uzsver, ka Eiropas Savienības Tiesa ir šo principu interpretējusi tā, ka apvienoto pārdošanu un citus pārdošanu veicinošus pasākumus, kas Tiesas skatījumā ir vērtējami kā negodīga komercprakse un kas nav iekļauti I pielikuma "melnajā sarakstā", var aizliegt tikai tad, ja katrs gadījums tiek vērtēts atsevišķi; pievērš īpašu uzmanību tam, ka juridiskās noteiktības labad un nolūkā garantēt patērētāju augsta līmeņa aizsardzību Komisijai, pārskatot pamatnostādņu dokumentu, būtu jānosaka konkrēti gadījumi, kuros apvienotā pārdošana un citi pārdošanu veicinošo pasākumi būtu jāuzskata par nelikumīgiem; aicina Komisiju arī pārdomāt nepieciešamību izstrādāt jaunu likumdošanas priekšlikumu par pārdošanu veicinošiem pasākumiem;

24. uzsver, ka nepatiesu ar vidi saistītu apgalvojumu izmantošana ir negodīga prakse, kas kļūst arvien izplatītāka; mudina Komisiju padziļināt šai praksei veltīto pamatnostādņu dokumenta iedaļu, lai ekonomikas dalībniekiem izskaidrotu ar direktīvas piemērošanu saistītus jautājumus; vienlaikus aicina Komisiju izstrādāt iniciatīvas, kuras tā varētu īstenot, lai labāk aizsargātu patērētājus pret šādiem praksē lietotiem paņēmieniem;

25. prasa Komisijai un dalībvalstīm labāk informēt uzņēmumus par patērētāju tiesībām, lai veicinātu to, ka ekonomikas dalībnieki tās vairāk ievēro;

26. atgādina, ka daudzi patērētāji vilcinās pieprasīt atlīdzību, ja viņu skatījumā attiecīgā summa nav pārāk augsta; uzsver, ka patērētāji ir vairāk jāinformē par atbalstu, ko viņiem var sniegt gan patērētāju organizācijas, gan Eiropas Patērētāju centru tīkls; uzsver patērētāju organizāciju nozīmi no profilakses viedokļa attiecībā uz informēšanu par pašreizējiem negodīgas komercprakses paņēmieniem un to nozīmi atbalsta sniegšanā no negodīgas prakses cietušajām personām, tādējādi ļaujot patērētājiem pienācīgi aizsargāt savas tiesības; aicina saskaņot patērētāju organizāciju darbības valsts un Eiropas līmenī, iesaistot arī valstu iestādes un Komisiju;

27. uzsver, ka ir svarīgi, lai patērētājiem būtu pieejami efektīvi, ātri un izmaksu ziņā pieņemami tiesiskās aizsardzības līdzekļi; šajā sakarībā prasa, lai dalībvalstis pilnībā īstenotu direktīvu par strīdu alternatīvas izšķiršanas mehānismiem un regulu par strīdu alternatīvu izšķiršanu tiešsaistē;

28. norāda uz to, cik no patērētāju viedokļa svarīgi ir kolektīvās tiesiskās aizsardzības mehānismi, un atzinīgi vērtē Komisijas nesen publicēto ieteikumu C(2013)3539 un tās paziņojumu COM(2013)0401; piekrīt, ka horizontālais regulējums par kolektīvo tiesisko aizsardzību ļautu novērst iespējamību, ka tiek pieņemtas kādu konkrētu nozari reglamentējošas nesaskaņotas ES iniciatīvas; iesaka dalībvalstīm ņemt vērā Komisijas ieteikumus par tādu kopēju horizontālu principu noteikšanu, kuru īstenošana dalībvalstīs ļautu novērtēt, vai ir nepieciešami turpmāki tiesību akti, tostarp likumdošanas akti, jo īpaši attiecībā uz pārrobežu gadījumiem; atgādina, ka neviena no dažādajām kolektīvās tiesiskās aizsardzības pieejām nedrīkst radīt nekādus ekonomiskos stimulus iesniegt ļaunprātīgus kolektīvos prasības pieteikumus un ka attiecībā uz visām šīm pieejām ir jābūt atbilstošām garantijām, lai novērstu neattaisnotus prasījumus;

29. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.